

13 PHÁP TĂNG GIÀ BÀ THI SA

Các Đại đức! Đây là mười ba pháp Tăng-già-bà-thi-sa, mỗi nửa tháng tụng theo trong Giới kinh:

1. Nếu Tỳ-kheo cố làm cho ra bất tịnh, trừ trong mộng, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

2. Nếu Tỳ-kheo tâm dục biến loạn cùng xúc chạm với người nữ, hoặc nắm tay, tóc, cánh tay, xúc chạm trên dưới đấm vường sự trơn láng mịn màng, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

3. Nếu Tỳ-kheo nói với người nữ những lời bất tịnh, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

4. Nếu Tỳ-kheo nói với người nữ: Chúng tôi là người trì giới, phạm hạnh, tu các pháp thiện, đem việc dâm dục cúng dường chúng tôi đó là pháp cúng dường trên hết, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

5. Nếu Tỳ-kheo làm việc mai mối, đem ý người nam đến nói với người nữ, đem ý người nữ đến nói với người nam, hoặc để họ lấy làm vợ, hoặc làm việc tư thông, dẫn đến chỉ một lần giao hội, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

6. Nếu Tỳ-kheo, không có thí chủ, vì mình tự xin vật liệu làm chỗ ở lớn phải hỏi các Tỳ-kheo chỗ làm không có các nạn, chẳng phải chỗ trở ngại. Nếu không hỏi các Tỳ-kheo mà làm quá mức lượng định, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

7. Nếu Tỳ-kheo có thí chủ, muốn làm chỗ ở lớn cho mình, phải hỏi các Tỳ-kheo chỗ làm không có nạn, chỗ không trở ngại. Nếu không hỏi mà làm, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

8. Nếu Tỳ-kheo giận Tỳ-kheo khác, sử dụng pháp Ba-la-di không căn cứ hủy báng nhằm phá hạnh thanh tịnh của Tỳ-kheo kia. Tỳ-kheo này hoặc được hỏi hay không được hỏi, biết đây là việc làm vô cớ, liền nói: “Tôi sân hận nên nói như vậy”, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

9. Nếu Tỳ-kheo giận người khác nên không vui, trong phần việc khác nhau, lấy ra một khía cạnh hoặc khía cạnh tương tự, chẳng phải việc Tỳ-kheo phạm Ba-la-di, sử dụng làm pháp Ba-la-di hủy báng nhằm

cố phá hạnh thanh tịnh của Tỳ-kheo kia. Tỳ-kheo này biết rõ đây là sự việc trong phần việc khác nhau lấy ra một chi tiết rồi thêu dệt thành chuyện, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

10. Nếu Tỳ-kheo, muốn phá hòa hợp Tăng, tìm mọi phương tiện để phá các việc liên hệ đến Tăng. Các Tỳ-kheo nên can gián: Đại đức phải cùng Tăng hòa hợp, đừng mượn các phương tiện phá mối liên hệ của Tăng. Phải cùng Tăng hòa hợp. Tại sao? Vì Tăng hòa hợp nên hoan hỷ, không tranh cãi, một lòng cùng học một thầy, hạnh an lạc như nước và sữa hòa hợp. Khi can gián như vậy đến lần thứ ba, bỏ việc phá hòa hợp Tăng là tốt, không bỏ, Tỳ-kheo kia phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

11. Nếu Tỳ-kheo có cùng một ý kiến nhưng khác biệt về lời nói, hoặc một, hoặc hai lần. Tỳ-kheo này nói với các Tỳ-kheo: “Đừng nên can gián Tỳ-kheo ấy. Tại sao vậy? Vì Tỳ-kheo đó biết mới nói chứ chẳng phải không biết mà nói”. Các Tỳ-kheo phải can gián như thế này: Đại đức phải hỗ trợ Tăng hòa hợp, đừng hỗ trợ phá hòa hợp Tăng. Tại sao vậy? Vì Tăng hòa hợp nên hoan hỷ không tranh cãi, một lòng cùng học một thầy, hạnh an lạc như nước và sữa hòa hợp. Khi can gián như vậy đến lần thứ ba, bỏ thì tốt, không bỏ, Tỳ-kheo kia phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

12. Nếu Tỳ-kheo ở nơi xóm làng, thành ấp, làm những chuyện xấu ác, hoen ố tín đồ, mọi người đều thấy, nghe và biết rõ. Các Tỳ-kheo phải nói với Tỳ-kheo này: “Đại đức, thầy làm những chuyện xấu xa hoen ố tín đồ, ai cũng đều thấy, nghe, biết việc xấu ác của thầy. Thầy phải đi, không được sống nơi này nữa”. Tỳ-kheo này nói với các Tỳ-kheo khác: Lời nói của các thầy theo cảm tính thương, giận, si, sợ, có Tỳ-kheo tội cũng đồng như vậy, có người bị đuổi, có người lại không bị đuổi. Khi can gián như vậy đến lần thứ ba bỏ thì tốt, không bỏ, phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

13. Nếu Tỳ-kheo tánh tình xấu xa, khó hòa thuận với ai, cùng tụng kinh, tụng luật nhưng thường tranh cãi. Các Tỳ-kheo như pháp, như luật như giới kinh khuyên Tỳ-kheo này. Tỳ-kheo này mê mờ không chấp nhận lời khuyên can, nói với các Tỳ-kheo: “Đại đức! Thầy đừng nói với tôi điều tốt, xấu, tôi cũng không nói với các thầy điều tốt, xấu”. Các Tỳ-kheo lại khuyên: “Thầy vì các Tỳ-kheo nói, chúng tôi cũng vì các Tỳ-kheo nói như pháp, như luật khiến cho chúng Như Lai được tăng trưởng”. Khi can gián như vậy, đến lần thứ ba, bỏ thì tốt, không bỏ, Tỳ-kheo kia thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Các Đại đức! Tôi đã nói mười ba pháp Tăng-già-bà-thi-sa. Chín

giới đầu phạm thành tội, bốn giới sau can gián Ba lần mới phạm. Tỳ- kheo nào phạm mỗi một giới, tùy theo thời gian che giấu tội mà cho thi hành bấy nhiêu ngày sống riêng. Thi hành (Ma-na-đỏa) xong Biệt trụ tiếp đến là thi hành sáu đêm “Lòng vui thanh thản”, sau cùng đến việc Giải tội. Thực hiện đúng như vậy rồi, trong việc Giải tội phải đủ hai mươi vị. Nếu thiếu một vị, không hội đủ hai mươi thì việc xuất tội của Tỳ- kheo này không thành. Nếu tác pháp như vậy thì phải khiển trách đúng pháp. Pháp ứng xử là phải như vậy.

Nay hỏi các Đại đức trong các giới Tăng-già-bà-thi-sa thanh tịnh không? (Hỏi Ba lần như vậy) Các Đại đức trong các giới này đều thanh tịnh, vì im lặng, việc này tôi ghi nhận như vậy.